

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1036/24
6.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Драгана Ћесаровића, председника већа, др Миодрага Мајића и Весне Лукачевић, чланова већа, са вишим саветником Кристином Вуковић, записничарем, у кривичном поступку према **окривљеном АА и др**, због кривичног дела неовлашћена производња и стаљање у промет опојних дрога из 246 став 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика и др, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Ранковића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Димитрија Илића и заједничкој жалби окривљеног ББ и његовог браниоца адвоката Марка Вучковића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.415/20 од 26.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 06.05.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Ранковића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Димитрија Илића и заједничка жалба окривљеног ББ и његовог браниоца адвоката Марка Вучковића, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.415/20 од 26.06.2024. године **се ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.415/20 од 26.06.2024. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим да су извршили кривично дело из 246 став 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика, а окривљени ВВ да је извршио кривично дело из члана 246а став 1 КЗ. За овим је првостепени суд окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, а окривљеног ББ на казну затвора у трајању од 4 (четири) године уз рачунавање времена које су окривљени провели у притвору у смислу члана 63 став 1 КЗ. На основу члана 87 КЗ у вези члана 246 став 8 КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге: 50,68 грама хероина и 1,02 грама кокаина, која дрога је од окривљеног одузета по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за Град Београду, УКП - Четврто одељење Ку.бр.8142/20 од 08.07.2020. године, а на

основу члана 87 КЗ према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то 2 вагице, једна црна и једна сива, које су од окривљеног одузете по потврди о привремено одузетим предмета МУП РС, ДП, ПУ за Град Београду, УКП Четврто одељење Ку.бр.8142/20 од 08.07.2020. године. Истом пресудом на основу члана 87 КЗ у вези члана 246 став 8 КЗ према окривљеном ББ изречена је мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге хероин укупне нето масе 4,41 грам, која опојна дрога је од окривљеног одузета по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за Град Београду, Одељење за борбу против дрога од 08.07.2020. године. Истом пресудом на основу члана 91 и 92 КЗ од окривљеног ББ одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом и то новац у износу од 12.000,00 динара, који је од окривљеног одузет по потврди о привремено одузетим предметима од 08.07.2020. године. Окривљеном ВВ је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року од 3 (три) године не изврши ново кривично дело, а одређено је да ће се у случају опозива условне осуде окривљеном у изречену казну затвора урачунати време проведено у притвору рачунајући од 15.04.2024. године до 26.06.2024. године. На основу члана 87 КЗ, у вези члана 246а став 5 КЗ, према окривљеном ВВ изречена је мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге хероин укупне нето масе 0,65 грама која опојна дрога је од окривљеног одузета по потврди о привремено одузетим предметима од 08.07.2020. године. На основу члана 264 став 4 ЗКП, окривљени АА, ББ и ВВ су ослобођени од дужности да надокнаде трошкове кривичног поступка и одлучено је да исти падају на терет буџетских средстава суда. Истом пресудом ставом II окривљени ГГ је на основу члана 423 тачка 2 ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ и на основу члана 265 став 1 ЗКП је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде благовремено су жалбе изјавили:

-Више јавно тужилаштво у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине првостепену пресуду у односу на окривљене ГГ и АА и списе предмета врати на поновно суђење или да исту преиначи тако што ће окривљеног ГГ огласити кривим за извршено кривично дело и изрећи му казну по закону, а окривљеног АА осудити на казну затвора у трајању од 4 године,

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Димитрије Илић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду пре свега утврди да се у списима предмета налазе незаконити докази и то записник о вештачењу НЦКФ од 08.07.2020. године, који је састављен без претходног доношења писане наредбе органа поступка који се одређује вештачењем, након чега ће наведени доказ као незаконити издвојити из списка предмета, затим да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу и првостепену пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укинути првостепену пресуду у целости и списе предмета вратити на поновни поступак. Уколико Апелациони суд у Београду не усвоји жалбу због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног

чињеничног стања бранилац је предложио да се жалба усвоји и преиначи првостепена пресуда у погледу висине кривичне санкције, те да се окривљени ББ осуди на казну затвора у далеко краћем временском трајању. Бранилац је тражио да буде обавештен о седници већа пред Апелационим судом у Београду,

-окривљени ББ и његов бранилац адвокат Марко Вучковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу и укине првостепену пресуду, а списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исту преиначи тако што ће окривљеног ББ осудити на блажу казну за кривично дело из члана 246а став 1 КЗ. Бранилац је тражио да уколико Апелациони суд у Београду одлучи да одржи претрес, да га о истом обавести,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Ранковић, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу и преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљеном АА утврдити казну затвора у трајању од 3 године, што представља законски минимум за наведено кривично дело.

Бранилац окривљеног ГГ, адвокат Немања Ралевић је у одговору на жалбу предложио да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је поднеском Ктж.бр.1093/24 од 01.10.2024. године предложило да се жалба Вишег јавног тужилаштва у Београду усвоји као основана и првостепена пресуда укине а списи предмета врате првостепеном суду на поновно одлучивање у делу који се односи на окривљене ГГ и окривљеног АА или да се иста преиначи тако што ће се окривљени ГГ огласити кривим због извршења кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и осудити на казну по закону, а да се окривљени АА због кривичног дела које је извршио осуди на казну затвора у трајању од 4 године. Јавни тужилац је надаље предложио да се жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Ранковића и жалбе бранилаца ББ, адвоката Димитрија Илића и адвоката Марка Вучковића одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа, у присуству браниоца адвоката Лазара Дмитрића по заменичком пуномоћју за адвоката Јовану Ралевић, а у одсуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва на којој је размотрио списе предмета заједно са првостепеном пресудом, жалбама, одговором на жалбу браниоца окривљеног ГГ, адвоката Немање Ралевића и предлогом Апелационог јавног тужиоца у Београду, па је по оцени жалбених навода и предлога, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби, сходно одредби члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку, нашао:

- жалбе су неосноване

У изјављеним жалбама окривљени ББ и његови браниоци оспоравају првостепену пресуду, наводећи да је у првостепеној пресуди погрешно утврђено чињенично стање, те да првостепени суд није правилно ценио све изведене доказе, а

посебно одбрану окривљеног ББ. У изјављеним жалбама је указано да окривљени ББ никада није спорио да је опојна дрога која му је пронађена у усној шупљини, његова, при чему је окривљени ВВ у својој одбрани навео да је окривљеног ББ први пут видео у судници, негирајући да је он лице од кога је купио опојну дрогу, те одбрана указује да се закључак првостепеног суда да је окривљени ББ опојну дрогу продао окривљеном ВВ, искључиво заснива на претпоставкама, а што је у конкретном случају неприхватљиво.

Међутим, насупрот овако изнетим жалбеним наводима, по налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд је у односу на окривљеног ББ правилно и потпуно утврдио чињенично стање, те је правилно нашао да је окривљени ББ неовлашћено ради продаје држао и продавао супстанце које су проглашене за опјне дроге, те да је ББ продао окривљеном ВВ два пластична пакетића у којима се налазила опојна дрога хероин, а за коју опојну дрогу је окривљени ВВ платио 2.000 динара, при чему је код окривљеног ББ у усној шупљини пронађено око 12 пластичних пакетића у којима се налазила опојна дрога хероин, која опојна дрога је пронађена када је возило у коме се налазио заједно са окривљеним АА било заустављено од стране полицијских службеника.

Правилно је првостепени суд пре свега ценио одбрану окривљеног ББ који је у својој одбрани навео да је опојну дрогу која је код њега пронађена купио за сопствену употребу у Земун Пољу, негирајући да он има било какве везе са продајом опојне дроге, али исту није прихватио налазећи да је оспорена другим доказима који су изведени током поступка. Наиме, из одбрана окривљених као неспорно је утврђено да су критичног дана окривљени АА и ББ возилом којим је управљао окривљени ГГ отишли у Земун Поље, као и да су том приликом из возила изашли окривљени АА и ББ. У својој одбрани окривљени ББ је навео да је том приликом изашао из аутомобила како би од дилера за 100 евра купио опојну дрогу и то 12 пакетића које је ставио у руку, истичући да је то опојна дрога коју је касније полиција пронашла код њега у истима, надаље објашњавајући и да мисли да се његов ДНК налази на кесицама опојне дроге која је пронађена код окривљеног ВВ, јер је ВВ вероватно купио опојну дрогу од истог дилера, као и он. Оваква одбрана окривљеног је по правилном налажењу првостепеног суда нелогична и необјашњива, те је првостепени суд правилно није прихватио. Истовремено, првостепени суд је ценио чињеницу да је окривљени ВВ навео да окривљеног ББ први пут види у суду, негирајући да је тог дана од њега купио опојну дрогу, али правилно првостепени суд одбрану и овог окривљеног није прихватио, налазећи да је одбрана окривљеног ВВ у овом делу у супротности са осталим доказима изведеним током првостепеног поступка.

Правилно је првостепени суд ценио околност да је на кесицама опојне дроге која је пронађена код окривљеног ВВ пронађен управо ДНК окривљеног ББ, која околност је цењена у контексту других околности, односно да је накнадно код њега у усној шупљини пронађена иста врста опојне дроге, размерена у сличним грамажама, као и кесице које су пронађене код окривљеног ВВ, при чему је окривљени када је уочио полицијске службенике напред наведене пакетиће хтео да прикрије, тако што је истрчао из кола и исте ставио у уста. Дакле, правилно је првостепени суд закључио са највећим степеном извесности да је окривљени ББ окривљеном ВВ продао 2 кесице у којима се налазио хероин у смеши са кофеином и парацетамолом, као и да је опојна дрога која је

пронађена код њега у устима била намењена за даљу продају, у ком смислу правилно није прихватио његову одбрану да се ради о опојној дроги која је била намењена за личну употребу. Правилно првостепени суд надаље није прихватио ни одбрану окривљеног ББ у делу у коме је навео да се његов ДНК налази на вагици у стану у ... број ..., који стан је користио окривљени АА из разлога што је пар дана пре хапшења био у том стану, па га је интересовало шта ту све има, описујући да је вагице пипао, те да је стављао прст да види да ли раде. Међутим, и по налажењу Апелационог суда у Београду, а како то правилно налази првостепени суд, одбрана окривљеног је и у овом делу нелогична, неживотна и неубедљива, посебно када се има у виду да је окривљени ББ једини дозор биолошког трага са дигиталне вагице при чему је за вагице опште познато да служе за мерења опојне дроге на мање количине ради даље продаје.

Имајући у виду све напред наведено, пре свега ДНК вештачење, правилан је закључак првостепеног суда да су у стану у ..., у ..., окривљени АА и ББ неовлашћено држали опојну дрогу ради даље продаје, односно да је код окривљених постојала воља да опојну дрогу даље продају, при чему је окривљени ББ и продао опојну дрогу окривљеном ВВ дана 07.07.2020. године, а да је код окривљеног ББ пронађен и новац у износу од 12.000,00 динара, који новац представља имовинску корист која је степена извршењем кривичног дела.

Апелациони суд у Београду је надаље анализирао жалбене наводе браниоца окривљеног ББ, којима се оспорава записник о вештачењу НЦКФ од 08.07.2020. године, указујући да се ради о незаконитом доказу, те да је наведени записник о вештачењу сачињен без претходног доношења наредбе органа поступка, али овај суд налази да је овакав жалбени навод неоснован, с обзиром да је наведени налаз и мишљење дат у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку.

Више јавно тужилаштво у Београду у изјављеној жалби оспорава првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног АА, наводећи да првостепени суд није ценио све околности које утичу да казна буде мања или већа, нарочито степен кривичне одговорности и околности под којима је дело учињено, те да иста није адекватна друштвеној опасности, при чему је превелики значај суд дао чињеници да се окривљени коректно држао пред судом, док није у довољној мери ценио чињеницу да је овај окривљени раније осуђиван.

У односу на окривљеног ББ изјављеним жалбама је указано да је првостепени суд превисоко одмерио казну затвора окривљеном, те да је иста престога и неадекватна, с обзиром да на страни овог окривљеног не постоји ниједна отежавајућа околност.

У изјављеној жалби бранилац окривљеног АА оспорава првостепену пресуду због одлуке о кривичној санкцији, наводећи да је првостепени суд као отежавајућу околност ценио његову ранију осуђиваност и то осуду из 2016. године, којом је окривљеном изречена условна осуда са казном затвора у трајању од 6 месеци и временом проверавања у трајању од 2 године, а да првостепени суд ову осуђујућу пресуду није могао да ценио као отежавајућу околност, с обзиром да је од доношења пресуде протекао период дужи од 5 година.

Насупрот изнетим жалбеним наводима, како јавног тужиоца, тако и окривљеног ББ и бранилаца адвоката Димитрија Лилића, Марка Вучковића и Ненада Ранковића, по налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд је правилно окривљеном АА и ББ као олакшавајућу околност ценио њихово коректно држање током поступка, док је од отежавајућих околности ценио чињеницу да је окривљени АА раније осуђиван – осуда из 2016. године, при чему је окривљенима АА и ББ осуђиваност након 07.07.2020. године суд правилно ценио као њихов живот и држање након извршеног кривичног дела.

Имајући у виду све напред наведено, правилно је првостепени суд окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, а окривљеног ББ на казну затвора у трајању од 4 (четири) године уз урачунавање времена које су окривљени провели у притвору. По налажењу Апелационог суда у Београду, наведеним казнама затвора оствариће се општа сврха изрицања кривичних санкција и општа сврха кажњавања из члана 4 и 42 КЗ и на окривљене ће се у довољној мери утицати да убудуће не врше оваква ни слична кривична дела.

Истовремено, правилно је на основу члана 91 и 92 КЗ од окривљеног ББ одузета имовинска корист прибављена кривичним делом и то новац у износу од 12.000,00 динара, а о чему су у образложењу првостепене пресуде дати јасни и аргументовани разлози које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Надаље Апелациони суд у Београду је анализирао и жалбене наводе Вишег јавног тужилаштва у Београду у делу у коме је оспорена првостепена пресуда у односу на окривљеног ГГ истичући да првостепена пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама на којима је првостепени суд засновао своју одлуку да није доказано да је окривљени ГГ учинио кривично дело за које је оптужен. У првостепеној пресуди се, по ставу јавног тужиоца, исказује неконзистентност разлога и образложења у односу на више битних чињеница, а евидентно је да првостепени суд није у довољној мери ценио чињеницу да је окривљени ГГ управљајући путничким возилом марке “Opel Astra” довео окривљене АА и ББ на место где су окривљеном ВВ продали опојну дрогу, да би их након тога колима вратио до Сарајевске улице у Београду.

Међутим, насупрот овако изнетим жалбеним наводима, све наведене околности које јавни тужилац истиче у изјављеној жалби, првостепени суд је ценио, али је нашао да током поступка није несумњиво утврђено да је окривљени ГГ извршио кривично дело које му је стављено на терет.

Наиме, у својој одбрани окривљени ГГ је негирао извршење кривичног дела које му је стављено на терет, наводећи да је изнајмио наведено возило за потребе организације рођендана АА братанца, јер АА нема возачку дозволу, коју одбрану је првостепени суд прихватио, имајући у виду да је у сагласности са одбраном окривљеном АА који је навео идентичан разлог изнајмљивања аутомобила. Окривљени је надаље објаснио да је наведеног дана возио окривљеног АА и ББ, али је навео да није знао због чега их вози у Земун Поље и да га то није занимало, у ком делу је његова одбрана у сагласности са одбраном окривљеног АА који је навео да је окривљени ГГ у свему овоме колатеријална штета, те да ништа није знао о опојној

дроги, нити чиме се окривљени АА бави, при чему ни окривљени ББ у својој одбрани ни на који начин није указао да је окривљени ГГ знао зашто их вози у Земун Поље. Истовремено, приликом претреса код овог окривљеног није пронађена опојна дрога, нити било који други предмети који би чак и на посредан начин поткрепили наводе оптужнице, којом је окривљеном стављено на терет да је неовлашћено ради продаје преносио супстанце које су проглашене за опојну дрогу. Такође у прилог оваквог закључка иде и чињеница да из записника о ДНК вештачењу произлази да на свим биолошким траговима који су изузети са опојне дроге и са вагица нема ДНК трагова који одговарају неспорном ДНК профилу окривљеног ГГ. Сама чињеница, која је неспорна, да је окривљени ГГ заиста изнајмио наведено путничко моторно возило и да је тим возилом одвезао окривљене АА и ББ до Земун Поља и назад до центра Београда, сама по себи, без других доказа, не може бити довољна за несумњив закључак да је окривљени извршио кривично дело онако како му је то стављено на терет.

Из наведених разлога, правилно је првостепени суд на основу члана 423 тачка 2 ЗКП окривљеног ГГ ослободио од оптужбе налазећи да нема доказа да је извршио кривично дело из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ.

Како се у изјављеним жалбама Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Ранковића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Димитрија Илића и жалби окривљеног ББ и његовог браниоца адвоката Марка Вучковића, не наводе околности које нису цењене од стране првостепеног суда, као ни околности које би евентуално имале за последицу другачију одлуку, то Апелациони суд у Београду налази да су наведене жалбе неосноване.

Имајући у виду све напред наведено, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку донео је одлуку као у изреци пресуде.

Виши саветник-записничар
Кристина Вуковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

Председник већа-судија
Драган Ћесаровић,с.р.